

Polityka antyłańpówkarska i antykorupcyjna (globalna)

Niniejsza Polityka dotyczy wszystkich urzędników, dyrektorów i pracowników GPI („Pracownicy GPI”) oraz wszelkich osób lub podmiotów świadczących usługi w imieniu GPI lub działających w imieniu GPI lub na rzecz jej interesów („Osoby powiązane z GPI”).

Polityka

Graphic Packaging International oraz jej podmioty stowarzyszone i zależne (wspólnie „GPI” lub „Spółka”) stosują się do polityki, zgodnie z którą jednym z podstawowych obowiązków korporacyjnych GPI jest przestrzeganie litery i ducha wszystkich obowiązujących przepisów zakazujących przekupstwa i korupcji w krajach, w których prowadzimy działalność. Amerykańska ustawa o zagranicznych praktykach korupcyjnych z 1977 r. („FCPA”) i brytyjska ustawa o *zwalczaniu łapownictwa* z 2010 r. („UKBA”) są powszechnie uważane za najszerze przepisy antyłańpówkarskie/antykorupcyjne. Dlatego polityka GPI jest wzorowana na tych przepisach. Należy zauważyć, że kluczowe zasady zawarte w tych dwóch ustawach są zawarte w prawie wszystkich innych przepisach antyłańpówkarskich/antykorupcyjnych, które mają zastosowanie do naszej działalności. Prawo niektórych krajów może nie być tak rygorystyczne jak zasady zawarte w niniejszej polityce, ale w takim przypadku Pracownicy GPI i Osoby powiązane z GPI będą mimo wszystko podlegać standardom niniejszej polityki.

Wśród wielu innych przepisów antyłańpówkarskich/antykorupcyjnych mających zastosowanie do GPI znajdują się przepisy krajów, w których prowadzimy działalność. Podsumowanie najważniejszych przepisów tych ustaw znajduje się w Załączniku C do niniejszej polityki.

Wymagania dotyczące zwalczania łapownictwa

Pracownikom GPI zabrania się dokonywania bezpośrednich lub pośrednich płatności na rzecz urzędników państwowych w celu uzyskania lub utrzymania interesów lub zapewnienia sobie niewłaściwej przewagi. Płatności obejmują wszystko, co ma wartość, w tym pieniądze, przekazanie akcji, obligacji lub innego mienia, opłacenie wydatków, świadczenie usług dowolnego rodzaju, rozrywkę, zatrudnienie/pracę dla urzędników państwowych/ich przyjaciół/członków ich rodzin, wpłaty na określoną organizację charytatywną, przejęcie długu lub zwolnienie z obowiązku spłaty długu, prezenty lub wszelkie inne przekazanie towarów lub usług. Pośrednia zapłata to cokolwiek wartościowego, zapłaconego lub przekazanego komukolwiek ze świadomością, że zapłata lub jej część zostanie przekazana urzędnikowi państwowemu.

Termin „urzędnik państwowy” należy rozumieć bardzo szeroko i obejmuje on każdego urzędnika, pracownika, kandydata na polityka lub każdą osobę działającą w charakterze urzędowym na rzecz lub w imieniu jakiegokolwiek agencji, urzędu, departamentu, pododdziału lub innego organu jakiegokolwiek rządu krajowego, stanowego lub lokalnego, w tym komitetów lub komisji rządowych oraz agencji regulacyjnych lub kontrolowanych przez rząd przedsiębiorstw, korporacji, spółek lub stowarzyszeń. Nawet jeśli firma nie jest w całości własnością rządu, może być uznana za „narzędzie” rządu, jeśli rząd sprawuje nad nią znaczącą kontrolę. Podmioty te są często określane jako „podmioty państwowe” lub „SOE”. Termin „urzędnicy państwowi” obejmuje również osoby posiadające podwójną funkcję, z jednej strony jako kluczowy decydent w prywatnym przedsiębiorstwie, a z drugiej strony jako stanowisko w agencji rządowej lub zagranicznej partii politycznej, lub jako kandydat na urząd polityczny. Należy pamiętać, że dana osoba może być „urzędnikiem państwowym”, nawet jeśli nie posiada tytułu rządowego lub nie jest zatrudniona przez agencję rządową.

GPI zabrania również dokonywania płatności na rzecz firm komercyjnych lub ich pracowników w celu uzyskania niewłaściwej przewagi, wywarcia wpływu lub nakłonienia do naruszenia prawa lub wywarcia wpływu

na jakiegokolwiek działanie lub decyzję (w tym decyzję o niepodejmowaniu działań) w celu pomocy GPI lub innej firmie w uzyskaniu lub utrzymaniu działalności.

Nie ma wymogu, że łapówka musi być faktycznie wręczona, aby doszło do naruszenia prawa; sama obietnica zapłaty będzie stanowiła naruszenie.

Wymagania dotyczące prowadzenia dokumentacji

Pracownicy GPI muszą prowadzić dokładne księgi, rejestry i rachunki oraz utrzymywać wewnętrzne kontrole księgowe w celu właściwego rozliczania wszystkich aktywów i transakcji. Wymagania te pomagają m.in. wyeliminować możliwość powstawania „funduszy łapówkowych”, z których mogą być dokonywane nielegalne płatności. Te wymagania dotyczące prowadzenia dokumentacji należy rozumieć jako włączenie ogólnie przyjętych zasad rachunkowości („GAAP”), które wymagają utworzenia i utrzymania wewnętrznych kontroli księgowych wystarczających do zapewnienia racjonalnych gwarancji, że:

- wszystkie transakcje są realizowane zgodnie z ogólnym lub szczegółowym upoważnieniem kierownictwa;
- transakcje są rejestrowane w sposób umożliwiający sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnie z GAAP;
- dostęp do aktywów jest dozwolony tylko zgodnie z ogólnym lub szczegółowym upoważnieniem kierownictwa; oraz
- zarejestrowane aktywa muszą być porównywane z istniejącymi aktywami w rozsądnych odstępach czasu, a w odniesieniu do wszelkich różnic należy podjąć odpowiednie działania.

Zgodnie z tymi wymogami, nawet drobny fundusz pieniężny może zostać uznany za „pozaksięgowy fundusz łapówkowy”, jeśli nie jest odpowiednio zaksięgowany w księgach i rejestrach Spółki.

Wytyczne operacyjne

Należyta staranność w kształtowaniu relacji z klientami i umowami

Zgodnie z różnymi przepisami antyłapówkarskimi/antykorupcyjnymi firma może zostać pociągnięta do odpowiedzialności za płatności o charakterze korupcyjnym dokonane przez stronę trzecią działającą w imieniu firmy, nawet jeśli firma nie była w rzeczywistości świadoma, że strona trzecia angażuje się w taką działalność. Dokładne przestrzeganie procedur Spółki dotyczących wyboru i powoływania konsultantów korporacyjnych, agentów sprzedaży, niezależnych dystrybutorów i innych przedstawicieli („Przedstawiciele”) pomoże zminimalizować narażenie Spółki na potencjalną odpowiedzialność z tytułu nieuprawnionych działań tych przedstawicieli. Przestrzeganie tych procedur może również służyć jako dowód, że Pracownicy GPI nie naruszyli prawa „świadomie” i może to być czynnikiem łagodzącym w przypadku nieumyślnego naruszenia prawa. Będzie to również dowód na to, że GPI posiada odpowiednie procedury na wypadek naruszenia któregokolwiek z przepisów antykorupcyjnych.

Pracownicy odpowiedzialni za zawieranie umów z Przedstawicielami powinni zbadać znane źródła informacji dotyczące wyników działalności gospodarczej i etyki potencjalnego Przedstawiciela. Powinni oni zapytać Przedstawiciela o kwalifikacje biznesowe i sprawdzić w niezależnych źródłach, aby zweryfikować informacje dostępne w rejestrze publicznym, w tym potencjalnie nawiązać kontakt z odpowiednią Zagraniczną Służbą Handlową lub urzędnikiem Departamentu Handlu i Stanu USA, a także z urzędnikiem handlowym odpowiedniej Ambasady USA za granicą.

Załącznik A do niniejszej Polityki zawiera sugerowane zasady należytej staranności, które należy podjąć przed zatrudnieniem Przedstawicieli proponowanych do prowadzenia działalności w imieniu GPI w jakimkolwiek kraju zagranicznym. Współpracując z Działem Prawnym, Pracownicy GPI powinni również upewnić się, że umowa z dowolnym Przedstawicielem zawiera odpowiednie postanowienia dotyczące zgodności z przepisami antykorupcyjnymi. Pracownicy GPI powinni również zachowywać i aktualizować dokumentację gromadzoną przez cały czas trwania stosunku umownego oraz przechowywać plik z informacjami przez co najmniej pięć lat po jego zakończeniu.

Płatności wymagające kontroli

Roszczenia dotyczące rozsądnych i uzasadnionych wydatków

Istnieją tylko bardzo nieliczne wyjątki od tej polityki, które pozwalają na przekazywanie płatności lub innych wartościowych rzeczy zagranicznym urzędnikom. Najistotniejszy z takich wyjątków zezwala na „ *rozsądne i uzasadnione wydatki, takie jak koszty podróży i zakwaterowania, poniesione przez lub w imieniu zagranicznego urzędnika ... bezpośrednio związane z ... promocją, demonstracją lub wyjaśnieniem produktów lub usług ... lub realizacją lub wykonaniem umowy z zagranicznym rządem lub agencją*”. Wyjątek ten jest interpretowany bardzo wąsko i indywidualnie, i obejmuje jedynie uzasadnione wydatki, które są ściśle i bezpośrednio związane z prawdziwym i konkretnym, możliwym do zidentyfikowania, istotnym celem biznesowym.

Ze względu na złożoność kwestii prawnych związanych z zastosowaniem wyjątków od szerokich ograniczeń niniejszej polityki, **nie można dokonać żadnej płatności** na podstawie tych wyjątków bez uprzedniej, wyraźnej zgody Działu Prawnego.

Płatności przyspieszające lub ułatwiające bieg spraw

Płatności przyspieszające bieg spraw, które są płatnościami o niskiej wartości zazwyczaj dokonywanymi na rzecz urzędników państwowych w celu szybszego uzyskania zatwierdzeń lub zezwoleń, nie są dozwolone w ramach niniejszej polityki. **GPI nie zezwala Pracownikom GPI ani Osobom powiązanim na dokonywanie takich płatności, nawet jeśli lokalne prawo w inny sposób by na to pozwalało.**

Prezenty, podróże, posiłki i rozrywkę z udziałem spółek będących podmiotem państwowym i urzędników zagranicznych

Płatności pracowników GPI i Osób powiązanych z GPI za prezenty, podróże, posiłki lub rozrywkę na rzecz zagranicznych urzędników, zagranicznych agencji rządowych, podmiotów państwowych, pracowników lub przedstawicieli (formalnych lub nieformalnych) podmiotów państwowych stwarzają znaczne ryzyko odpowiedzialności prawnej i powinny spowodować „czerwoną flagę” w przypadku prośby lub propozycji. **Zapewnianie prezentów, podróży, posiłków, rozrywki lub innych wartościowych rzeczy zagranicznym urzędnikom, zagranicznym agencjom rządowym, podmiotom państwowym, pracownikom lub przedstawicielom (formalnym lub nieformalnym) podmiotów państwowych jest ściśle regulowane przez niniejszą Politykę, która zastępuje wszelkie inne polityki i praktyki GPI dotyczące tego tematu. Wszelkie planowane płatności Pracowników GPI lub Osób powiązanych z GPI za prezenty, podróże, posiłki lub rozrywkę, które byłyby dokonywane na rzecz zagranicznego urzędnika, zagranicznej agencji rządowej, podmiotu państwowego, pracownika lub przedstawiciela (formalnego lub nieformalnego) podmiotu państwowego, muszą być wcześniej zatwierdzone przez Dział Prawny.** Wnioskodawca lub wnioskodawcy takich płatności muszą dostarczyć do

Działu Prawnego odpowiednie zawiadomienie i szczegóły dotyczące takich rozważanych płatności, aby umożliwić ich dokładny przegląd.

Edukacja i szkolenia

Szkolenia antyłańpówkarskie i antykorupcyjne są prowadzone w ramach programu zarządzania nadużyciami finansowymi Spółki, który jest prowadzony wspólnie przez Dział Prawny GPI, Dział Księgowości Korporacyjnej i Dział Audytu Wewnętrzny. W przypadku chęci odbycia dodatkowego szkolenia lub pojawienia się pytań należy skontaktować się z pracownikiem Działu Prawnego.

Zgłaszanie

Zgłaszanie wszelkich podejrzeń lub domniemych niewłaściwych zachowań biznesowych Pracowników GPI lub Osób powiązanych z GPI, w tym potencjalnych naruszeń FCPA, UKBA, innych przepisów antyłańpówkarskich/antykorupcyjnych lub jakichkolwiek polityk GPI, powinno odbywać się zgodnie z Kodeksem postępowania i etyki w biznesie GPI.

Egzekwowanie i dyscyplina

Każdy Pracownik GPI, który naruszy jakiegokolwiek obowiązujące prawo antykorupcyjne/antyłańpówkarskie lub jakąkolwiek powiązaną politykę lub procedurę GPI, będzie podlegał odpowiednim działaniom dyscyplinarnym, włącznie ze zwolnieniem z pracy. **Należy pamiętać: w niektórych przypadkach polityka lub procedura GPI może być bardziej rygorystyczna niż lokalne prawo.** W takich przypadkach Pracownicy GPI muszą nadal przestrzegać zasad i procedur GPI. Każdy Pracownik GPI, który wie o naruszeniu takich praw, zasad lub procedur przez innego Pracownika GPI, ale nie zgłasza tego faktu, również podlega odpowiednim działaniom dyscyplinarnym.

GPI zabrania również podejmowania działań odwetowych w jakiegokolwiek formie wobec osób zgłaszających obawy lub podejrzenia dotyczące zachowań korupcyjnych lub innych potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń prawa lub zasad GPI, w tym Kodeksu postępowania GPI. Pracownikom GPI nie wolno podejmować w jakiegokolwiek formie działań odwetowych wobec pracownika GPI, który w dobrej wierze zgłasza wątpliwości.

Infolinia dla osób zgłaszających naruszenia

Każdy pracownik posiadający informacje lub wiedzę na temat faktycznego lub rozważanego naruszenia niniejszej Polityki powinien niezwłocznie poinformować o tym swojego przełożonego, zgłosić sprawę do naszego głównego radcy prawnego, zadzwonić na naszą linię Alertline lub odwiedzić stronę internetową Alertline w celu zgłoszenia sprawy. Pracownicy mogą zadzwonić do Alertline pod numer właściwy dla ich lokalizacji lub odwiedzić stronę internetową, jak pokazano w Załączniku B do niniejszej polityki.

Spółka, według własnego uznania, zastrzega sobie prawo do zmiany lub modyfikacji niniejszej Polityki w dowolnym czasie i z dowolnego powodu.

ZAŁĄCZNIK A

SUGEROWANE PROCEDURY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI PRZY CZYNNOŚCIACH BIZNESOWYCH ZAGRANICZNI AGENCI HANDLOWI I INNI PRZEDSTAWICIELE

- A. Określenie potrzeby
1. Ustalenie i udokumentowanie uzasadnienia biznesowego w celu zatrzymania Przedstawiciela.
 2. Określenie funkcji, które mają być realizowane.
 3. Udokumentowanie powodów, dla których te funkcje nie mogą być wykonywane przez Pracowników GPI w kraju.
- B. Procedury należytej staranności dotyczące proponowanego Przedstawiciela
1. Jakie są kwalifikacje Przedstawiciela do wykonywania usług, w tym jego wykształcenie i doświadczenie? Należy uzyskać życiorysy lub CV dla zleceniodawców, którzy będą zaangażowani w działalność biznesową (w szczególności, czy w przeszłości miały miejsce epizody związane z działalnością w agencji rządowej).
 2. Jakie doświadczenie i zasoby (personalne i finansowe) będą wykorzystywać Przedstawiciele?
 3. Jaka jest forma organizacyjna (korporacja, spółka itp.) i struktura (schemat organizacyjny) jednostki organizacyjnej Przedstawiciela?
 4. Należy zbadać własność podmiotu Przedstawiciela i uzyskać szczegółowe informacje na temat rzeczywistych właścicieli – skupić się na tym, czy któraś z osób jest urzędnikiem państwowym lub ma związki z urzędnikami państwowymi.
 5. Czy zleceniodawcy mają powiązania z innymi podmiotami korporacyjnymi niż ten, który jest wykorzystywany do tego zlecenia? – Jeśli tak, musimy zrozumieć strukturę własności innych podmiotów powiązanych.
 6. Jaka jest historia biznesowa Przedstawiciela – lata działalności, pracownicy, branże, przybliżone przychody itp.
 7. Czy Przedstawiciel będzie korzystał z usług jakichkolwiek stron trzecich przy wykonywaniu pracy dla Graphic Packaging? Jeśli tak, to takie same badania należytej staranności należy przeprowadzić dla każdej z takich stron trzecich.
 8. Jakie prawo lokalne reguluje działalność Przedstawiciela – czy zna on i przestrzega lokalnych wymogów prawnych dotyczących jego działalności
 9. Uzyskać i sprawdzić referencje biznesowe – sprawdzenie referencji powinno zawierać pytania dotyczące etyki biznesowej.
 10. Uzyskać i sprawdzić referencje bankowe.
 11. Czy są jakieś odnotowane bankructwa; wyroki karne; toczące się dochodzenia w sprawie łapówkarstwa, unikania płacenia podatków, naruszeń eksportu lub przepisów antymonopolowych?
 12. Czy Przedstawiciel posiada jakiegokolwiek własne polityki antykorupcyjne („ABC”) o standardzie równoważnym z polityką GPI? Czy prowadzi szkolenia ABC dla swoich pracowników?
 13. Jeśli nie, czy jest gotowy przestrzegać polityk i procedur GPI i potwierdzić na piśmie, że

- przeszkoli swoich pracowników w zakresie ich przestrzegania?
14. Czy przy wykonywaniu usług dla GPI Przedstawiciel korzysta również z usług stron trzecich?

ZAŁĄCZNIK B

NUMERY TELEFONÓW DO ALERTLINE

Australia	1800565761	Włochy	800 725 944
Austria	0800 017868	Japonia	0800-700-9401
Belgia	0800 77 076	Meksyk	800 681 6714
Brazylia	0800 000 0572	Holandia	0800 0229398
Kanada	1.866.898.3750 1 855 350 9393	Nowa Zelandia	0800 426 361
Chiny	400 120 3531	Nigeria	0-708-060-1816, wcześniej 866-898- 3750
Chorwacja	800-528-422	Norwegia	80062436
Estonia	8000044232	Polska	800005072
Finlandia	800416130	Rosja	8 (800) 301-85-89
Francja	0,800.90,2500	Korea Południowa	00798 14 203 0389
Niemcy	0800 1810751	Hiszpania	900991498
Grecja	0.080.012.6576	Szwecja	020-088 00 16
Indonezja	0800 1401907	Szwajcaria	0800 000 329
Irlandia	1800 851 822	Wielka Brytania	0800 048 5494
		Stany Zjednoczone	1.866.898.3750

STRONA INTERNETOWA ALERTLINE: www.gpibusinessconductalertline.ethicspoint.com

DANE KONTAKTOWE GŁÓWNEGO RADCY PRAWNEGO

Lauren S. Tashma

Wiceprezes wykonawczy, Główny radca prawny i sekretarz, Graphic Packaging International, LLC

1500 Riveredge Parkway NW 9th Floor

Atlanta, GA 30328, USA

770.240.7699 (B)

678.918.4065 (F)

GeneralCounsel@graphicpkg.com

ZAŁĄCZNIK C

PODSUMOWANIE WYBRANYCH PRZEPISÓW ANTYŁAPÓWKARSKICH/ANTYKORUPCYJNYCH W KRAJACH, W KTÓRYCH GRAPHIC PACKAGING PROWADZI DZIAŁALNOŚĆ

Australia: Australijski kodeks karny

Ustawodawstwo Wspólnoty Narodów zakazuje przekupstwa urzędników publicznych Wspólnoty Narodów i zagranicznych urzędników publicznych poprzez prośbę, przyjęcie lub zgodę na przyjęcie korzyści z zamiarem wywarcia wpływu na wykonywanie obowiązków przez urzędnika. W przypadku urzędników publicznych Wspólnoty Narodów zakaz ten obowiązuje niezależnie od tego, czy zachowanie (lub wynik zachowania) stanowiące przestępstwo ma miejsce w Australii. Ustawodawstwo w poszczególnych stanach również zakazuje przekupstwa urzędników publicznych, jak również zakazuje niektórych przekupstw w sektorze prywatnym, takich jak tajne komisje.

Naruszenie prawa przez osobę fizyczną może skutkować karą pozbawienia wolności i/lub grzywny. Naruszenie prawa przez podmiot korporacyjny może skutkować znacznymi karami pieniężnymi.

Austria: Austriacki kodeks karny

Austriacki kodeks karny uznaje za przestępstwo naruszenie obowiązków służbowych i korupcję, łapówki dla zagranicznych urzędników państwowych. Prawo austriackie wiąże tę odpowiedzialność z osobami prawnymi, takimi jak przedsiębiorstwa. Osoba prawna może być ścigana, jeśli decydent lub pracownik popełni czyn naruszający prawo, a czyn ten można przypisać osobie prawnej. Podmiot gospodarczy może również ponosić odpowiedzialność za działania swoich pośredników lub stron trzecich działających w jego imieniu, np. konsultantów.

Naruszenia mogą być karane grzywną, pozbawieniem wolności i/lub przepadkiem.

Belgia: Belgijski kodeks karny

Zabronione jest przekupstwo urzędnicze i handlowe. Zarówno oferowanie łapówki, jak i jej przyjmowanie jest karalne.

Łapówkarstwo publiczne definiowane jest jako: oferowanie, obiecywanie lub wręczanie korzyści, bezpośrednio lub pośrednio, funkcjonariuszowi publicznemu, z korzyścią dla niego samego lub dla strony trzeciej, w celu skłonienia go do wykonania lub powstrzymania się od wykonania jakiejkolwiek czynności wchodzącej w zakres obowiązków.

Łapówkarstwo prywatne definiowane jest jako: oferowanie, obiecywanie lub wręczanie korzyści jakiegokolwiek rodzaju, bezpośrednio lub pośrednio, dyrektorowi, prokurentowi, pracownikowi lub innemu przedstawicielowi osoby prawnej lub fizycznej, dla siebie lub dla kogokolwiek innego, z zamiarem skłonienia go do działania lub powstrzymania się od pewnych działań w ramach jego funkcji bez upoważnienia zarządu, akcjonariuszy lub zleceniodawcy.

Osoby zamieszane w łapówkarstwo mogą być ścigane w Belgii niezależnie od ich obywatelstwa, jeśli przynajmniej jeden czyn przestępstwa łapówkarskiego został popełniony w Belgii. Łapówkarstwo publiczne popełnione poza terytorium Belgii, gdy oskarżony znajdzie się na terytorium Belgii, może być również ścigane w Belgii, jeśli łapówkarstwo dotyczy belgijskich funkcjonariuszy publicznych lub zagranicznych funkcjonariuszy, którzy są obywatelami Belgii lub pracują dla organizacji międzynarodowej z siedzibą w Belgii.

Łapówkarstwo publiczne przez osobę fizyczną podlega karze pozbawienia wolności i grzywny. Kary te mogą być wyższe, jeśli funkcjonariusz publiczny jest policjantem lub członkiem prokuratury – wtedy wszystkie kary są podwojone; lub jeśli osoba ta pełni funkcję publiczną w obcym państwie lub w organizacji prawa

międzynarodowego publicznego, w takim przypadku minimalna możliwa grzywna karna jest zwiększana trzykrotnie, a maksymalna – pięciokrotnie.

Łapówkarstwo publiczne przez firmę podlega karze grzywny.

Łapówkarstwo prywatne przez osobę fizyczną podlega karze pozbawienia wolności.

Łapówkarstwo prywatne przez osobę fizyczną podlega karze grzywny.

Brazylia: Brazylijska ustawa o uczciwych spółkach

Brazylijski kodeks karny zakazuje obiecywania, oferowania lub udzielania nienależnej korzyści przedstawicielowi publicznemu, z zamiarem zmotywowania go do popełnienia, zaniechania lub opóźnienia aktu urzędowego (korupcja czynna). Ustawa 12,846/13 („Ustawa antykorupcyjna”) zakazuje bezpośredniego i pośredniego łapówkarstwa krajowych i zagranicznych agentów publicznych przez osoby prawne. Dyrektorzy i urzędnicy firm, które dopuszczają się łapówki, odpowiadają za zakres swoich niewłaściwych działań. Agenci lub urzędnicy publiczni, firmy prywatne i osoby fizyczne mogą również zostać pociągnięte do odpowiedzialności w przypadku popełnienia oszustwa w przetargach publicznych, zgodnie z ustawą 8,666/93 („Ustawa o przetargach”).

Prawo to dotyczy wszystkich firm brazylijskich, firm zagranicznych posiadających biura, oddziały lub przedstawicielstwa w Brazylii, osób fizycznych, brazylijskich lub zagranicznych, które naruszają prawo brazylijskie, a także funkcjonariuszy publicznych.

Naruszenie prawa przez osobę fizyczną w zakresie przekupstwa funkcjonariusza publicznego podlega karze pozbawienia wolności, która może być zwiększona w zależności od okoliczności sprawy, oraz grzywnie określonej przez sędziego. Naruszenie prawa za przyjęcie łapówki zagrożone jest karą utraty wartości (pieniędzy lub innych przedmiotów) uzyskanych w wyniku niewłaściwego działania, zwrotem szkody, utratą stanowiska publicznego, zawieszeniem w prawach publicznych, grzywną oraz zakazem zawierania umów z organami władzy publicznej i otrzymywania kredytów lub korzyści podatkowych. Naruszenie Ustawy o przetargach przez osobę fizyczną podlega karze aresztu i grzywny, która może być różna w zależności od popełnionego przestępstwa. Również osoby pełniące funkcje publiczne mogą stracić swoje stanowisko publiczne.

Naruszenie prawa przez spółkę zagrożone jest karą przepadku rzeczy i praw uzyskanych w niewłaściwy sposób oraz karami pieniężnymi, a także obowiązkiem naprawienia wyrządzonej szkody. Kara nie może być mniejsza od korzyści uzyskanych przez stronę naruszającą przepisy.

Kanada: Ustawa o korupcji zagranicznych funkcjonariuszy publicznych

Zakazuje przekupywania urzędników publicznych spoza Kanady (lub jakiegokolwiek osoby na rzecz zagranicznego urzędnika publicznego) w celu uzyskania lub utrzymania korzyści w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej. Zabrania również manipulowania lub fałszowania ksiąg i rejestrów w celu ukrycia łapówki. Zakazuje jedynie płacenia/oferowania łapówki; żądanie/przyjmowanie łapówki nie jest naruszeniem prawa. (Jednakże odbiorcy mogą być ściągani na podstawie przepisów kanadyjskiego kodeksu karnego).

Prawo ma zastosowanie w przypadku firm kanadyjskich, obywateli kanadyjskich i stałych mieszkańców oraz każdej osoby lub podmiotu, w przypadku gdy istnieje „rzeczywisty i istotny związek” pomiędzy Kanadą a czynami stanowiącymi przestępstwo. „Prawdziwy i znaczący związek” zostanie stwierdzony, gdy znaczna część czynów stanowiących podstawę przestępstwa ma miejsce w Kanadzie.

Za złamanie prawa przez osobę fizyczną grozi kara do 14 lat pozbawienia wolności.

Naruszenie prawa przez podmioty korporacyjne jest zagrożone karami pieniężnymi, których wysokość jest nieograniczona.

Chiny: Prawo karne Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL)

Zakazuje przekupywania podmiotów publicznych (w tym organów państwowych, spółek/przedsiębiorstw/institucji państwowych oraz innych organizacji publicznych), funkcjonariuszy publicznych pełniących funkcje publiczne w podmiotach publicznych w celu uzyskania bezprawnych korzyści (zarówno korzyści ustawowo zakazanych, jak i korzyści zgodnych z prawem, uzyskanych w sposób ustawowo zakazany). Zakazuje również zabiegania o łapówkę lub jej przyjmowania.

Zabronione jest również łapówkarstwo komercyjne w działalności gospodarczej w celu sprzedaży lub zakupu towarów.

Prawo to ma zastosowanie do spółek ChRL, spółek zagranicznych, które działają w ChRL, obywateli i rezydentów ChRL, wszelkich osób prowadzących działalność podczas pobytu w ChRL, wszelkich osób działających za granicą mających bliski związek z ChRL oraz wszelkich osób lub podmiotów, w przypadku których istnieje rzeczywisty i istotny związek między ChRL a czynami stanowiącymi przestępstwo.

Złamanie prawa przez osobę fizyczną jest karane w następujący sposób:

- Za przekupienie funkcjonariusza publicznego – kara pozbawienia wolności, nawet dożywotnia, oraz nieograniczone grzywny
- Za łapówkarstwo komercyjne – kara pozbawienia wolności do 10 lat i nieograniczone grzywny
- Za przyjęcie łapówki jako urzędnik państwowy – do kary śmierci, trwałego pozbawienia praw politycznych i konfiskaty mienia
- Za przyjęcie łapówki jako funkcjonariusz niepubliczny – kara pozbawienia wolności do lat 5 oraz konfiskata mienia

Złamanie prawa przez firmę jest karane w następujący sposób:

- Za przekupienie funkcjonariusza publicznego – nieograniczone grzywny dla podmiotu korporacyjnego oraz do 5 lat pozbawienia wolności i nieograniczone grzywny dla osób bezpośrednio odpowiedzialnych za popełnienie przestępstwa.
- Za przyjmowanie łapówek komercyjnych – nieograniczone grzywny dla podmiotu korporacyjnego, jeśli jest publiczny, oraz do 5 lat pozbawienia wolności dla osób bezpośrednio odpowiedzialnych za popełnienie przestępstwa. Jeśli podmiot korporacyjny nie jest publiczny – grzywny od 10 000 RMB do 200 000 RMB i konfiskata nielegalnych zysków.

Chorwacja: Chorwacki kodeks karny i wiele ustaw antykorupcyjnych

Chorwackie prawo karne zakazuje aktywnego i pasywnego łapówkarstwa oraz nadużywania funkcji urzędowych. W Chorwacji łapówkarstwo komercyjne jest również czynem karalnym. Kary za naruszenie prawa obejmują pozbawienie wolności do ośmiu lat w przypadku osób fizycznych. Firmy mogą być pociągnięte do odpowiedzialności również za akty korupcji dokonywane przez ich pracowników i przedstawicieli. Kary dla firm obejmują grzywny i zajęcie uzyskanej korzyści. Chorwacja posiada również wiele ustaw antykorupcyjnych oraz kodeks postępowania dla urzędników publicznych.

Estonia: Estoński kodeks karny

Prawo estońskie zabrania wręczania łapówek zagranicznym urzędnikom. Naruszeniem prawa estońskiego jest również naruszenie tego prawa przez obywatela estońskiego poza terytorium Estonii lub w dowolnym momencie po popełnieniu naruszenia, jeśli osoba ta później stanie się obywatelem Estonii. Osoby fizyczne są pociągane do odpowiedzialności karnej za przestępstwa korupcyjne, a firma może być pociągnięta do

odpowiedzialności karnej za działania swoich przedstawicieli i spółek zależnych. Majątek uzyskany w drodze przestępstwa może zostać skonfiskowany na mocy tego prawa.

Finlandia: Fiński kodeks karny

Fiński kodeks karny zakazuje czynnego i biernego łapówkarstwa, korumpowania urzędu i naruszania zaufania. Uznaje za przestępstwo również łapówkarstwo między przedsiębiorstwami, przekupstwo fińskich i zagranicznych urzędników publicznych oraz przekupstwo przez pośredników (agentów, konsultantów lub innych przedstawicieli). Zarówno osoby jak i firmy mogą być ścigane karnie. Firma może zostać pociągnięta do odpowiedzialności karnej za czyny swoich pracowników. Za złamanie prawa grozi kara grzywny, wykluczenia z rynku oraz pozbawienia wolności.

Francja: Francuski kodeks karny

Francuski kodeks karny zabrania udzielania lub oferowania łapówki, bezpośrednio i pośrednio, jakiegokolwiek osobie (nie tylko urzędnikom zagranicznym lub innym przedstawicielom sektora publicznego) – w tym każdemu urzędnikowi publicznemu, każdej osobie odpowiedzialnej za misję publiczną i każdej osobie pełniącej wybieralny urząd publiczny w obcym państwie lub w publicznej organizacji międzynarodowej – w celu skłonienia jej do wykonania czynności urzędowej, niezależnie od tego, czy w ten sposób narusza ona swoje obowiązki służbowe. Kodeks karny zabrania ponadto przyjmowania łapówki. Przystępstwem jest również przekupywanie kogoś w celu wywarcia wpływu na funkcjonariusza publicznego, aby ten działał w celu uzyskania lub utrzymania interesów lub korzyści biznesowych.

Prawo dotyczy firm francuskich, osób zagranicznych (firm lub osób fizycznych), które prowadzą działalność we Francji; Obywatele i mieszkańcy Francji; oraz każdej osobie działającej gdzie indziej, jeśli jakikolwiek aspekt schematu łapówkarskiego jest popełniany we Francji (w tym przy użyciu francuskich przesyłek pocztowych lub kablowych).

Naruszenie prawa przez osobę fizyczną podlega karze pozbawienia wolności i grzywny lub podwójnej wysokości zysków uzyskanych z przestępstwa.

Za złamanie prawa przez firmę grozi kara grzywny lub 10-krotność zysków osiągniętych z przestępstwa.

Niemcy: Niemiecki kodeks karny i związane z nim akty prawne

Niemcy zabraniają przekupywania wszelkich osób z niemieckiego i unijnego sektora publicznego w celu skłonienia ich do wykonania czynności urzędowej, bez względu na to, czy w ten sposób naruszają swoje obowiązki służbowe, przekupywania zagranicznych urzędników państwowych spoza UE w celu skłonienia ich do wykonania przyszłej czynności urzędowej, naruszając w ten sposób swoje obowiązki służbowe, oraz przekupywania pracowników i agentów w transakcji biznesowej w celu skłonienia odbiorcy do wyrażenia zgody na nieuczciwe uprzywilejowanie w konkurencyjnym zakupie towarów lub usług komercyjnych lub bez zgody przedsiębiorstwa. Niemieckie prawo zabrania nie tylko wręczania łapówki, ale także jej przyjmowania (żądania, pozwalania na narażanie się i przyjmowania korzyści).

Ustawa może dotyczyć: Obywateli Niemiec i zagranicznych prowadzących działalność podczas pobytu w Niemczech, obywateli Niemiec prowadzących działalność gdzie indziej oraz każdej osoby prowadzącej działalność gdzie indziej, jeśli łapówkarstwo zostało popełnione wobec niemieckich urzędników publicznych.

Za złamanie prawa przez osobę fizyczną grozi kara grzywny i pozbawienia wolności.

Złamanie prawa przez firmę jest karane grzywną.

Indonezja: Prawo antykorupcyjne i prawo antyłapówkarskie

Indonezyjskie prawo antykorupcyjne zabrania przyjmowania łapówek przez urzędników państwowych, a prawo antyłapówkarskie zabrania przekupywania osoby w celu zrobienia lub powstrzymania się od zrobienia czegoś, co narusza jej obowiązki lub zobowiązania, które odnoszą się do interesu publicznego.

Prawo to obowiązuje nawet poza granicami Indonezji; jeżeli strona znajdująca się w innym przypadku poza jurysdykcją Indonezji popełnia akt korupcji, który narusza prawo indonezyjskie, osoba taka ponosi odpowiedzialność w taki sam sposób, jak strona popełniająca przestępstwo w Indonezji. Ponadto obywatel Indonezji, który angażuje się w korupcję poza granicami Indonezji, może być nadal ścigany na mocy prawa indonezyjskiego.

Karą za naruszenie prawa są m.in. grzywny; pozbawienie wolności; konfiskata dóbr materialnych, niematerialnych, ruchomych lub nieruchomości wykorzystanych lub uzyskanych z czynu korupcyjnego, w tym firmy skazanego, w której doszło do aktu korupcji oraz substytutów tych dóbr; wypłata odszkodowania w wysokości równej majątkowi uzyskanemu z czynu korupcyjnego; całkowite lub częściowe zamknięcie przedsiębiorstwa na okres maksymalnie 1 roku, na podstawie orzeczenia sądu; odebranie części lub całości pewnych praw, przepadek zysków oraz w niektórych okolicznościach kara śmierci.

Japonia: Japoński kodeks karny

Japonia zakazuje urzędnikom publicznym przyjmowania, zabiegania lub obiecywania przyjęcia łapówki w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Zabrania również osobie, która ma zostać funkcjonariuszem publicznym, dokonywania jakichkolwiek czynności w przypadku, gdy zostanie mianowana. Podobnie zabronione jest dawanie, oferowanie lub obiecywanie łapówki funkcjonariuszowi publicznemu lub osobie, która ma zostać funkcjonariuszem publicznym.

Osoby niebędące obywatelami Japonii odpowiadają za łapówkarstwo, jeśli zostało ono popełnione na terenie Japonii. Japońscy urzędnicy publiczni ponoszą odpowiedzialność za przyjmowanie łapówek nawet poza granicami Japonii.

Karą za naruszenie prawa przez funkcjonariusza publicznego (lub osobę, która ma być mianowana funkcjonariuszem publicznym) jest pozbawienie wolności z pracą do pięciu lat oraz przepadek wartości łapówki. Jeśli funkcjonariusz publiczny zgodził się na wykonanie czynności w odpowiedzi na niewłaściwe żądanie, kara pozbawienia wolności może zostać przedłużona do siedmiu lat. Jeśli funkcjonariusz publiczny rzeczywiście działał niezgodnie z prawem, kara pozbawienia wolności może zostać wydłużona nawet do dwudziestu lat.

Karą za oferowanie łapówki funkcjonariuszowi publicznemu jest pozbawienie wolności z pracą do trzech lat lub grzywna.

Meksyk: Meksykański kodeks karny

Meksyk zabrania wręczania, jak i otrzymywania/żądania łapówki w celu wywarcia wpływu na meksykańskiego urzędnika publicznego, zagranicznego urzędnika publicznego lub jakąkolwiek inną osobę w celu skłonienia tej osoby do dotarcia do zagranicznego urzędnika publicznego i wywarcia na niego wpływu. Meksyk zakazuje również łapówkarstwa handlowego, które definiuje jako ofertę, obietnicę lub wręczenie, bezpośrednio lub przez pośredników, pieniędzy lub jakiegokolwiek innego świadczenia, czy to w towarach, czy w usługach, w celu zachowania lub uzyskania, dla korzyści osobistych lub korzyści dla strony trzeciej, jakichkolwiek nienależnych korzyści w prowadzeniu międzynarodowych interesów:

Ustawa ma zastosowanie do meksykańskich urzędników państwowych władzy wykonawczej, ustawodawczej i sędziowskiej na szczeblu federalnym i stanowym, w tym do pracowników urzędów publicznych podmiotów państwowych; Obywatele i mieszkańcy Meksyku; Meksykańskie osoby prawne; podmioty zagraniczne i osoby fizyczne. Meksyk będzie również sprawował jurysdykcję nad przestępstwem popełnionym za granicą przez

osobę z zagranicy, jeśli (i) ofiara jest Meksykaninem, (ii) sprawca znajduje się w Meksyku, (iii) sprawca nie był ścigany i sądzony w kraju, w którym miało miejsce przestępstwo, oraz (iv) jeśli przestępstwo jest uważane za poważne, zarówno w Meksyku, jak i w kraju, w którym miało miejsce zdarzenie.

Za złamanie prawa przez osobę fizyczną grozi kara pozbawienia wolności i grzywny.

Złamanie prawa przez firmę jest karane przez dowolną kombinację następujących czynników: rozwiązanie podmiotu prawnego, zajęcie mienia, grzywny ustalane indywidualnie, wykluczenie z rynku, zamknięcie obiektów, zawieszenie działalności, publikacja wyroku, grzywny oraz zakaz udziału w procedurach zamówień publicznych.

Holandia: Holenderski kodeks karny

Wszystkie formy łapówkarstwa (łapówkarstwo handlowe i łapówkarstwo urzędników publicznych) są zabronione, ale przepisy różnią się w zależności od rodzaju osób, których dotyczą: urzędników publicznych (urzędników), sędziów (urzędników prawnych) i osób fizycznych (osób niebędących urzędnikami). Ustawa o łapówkarstwie handlowym zabrania oferowania lub świadczenia, przyjmowania lub żądania przysługi w zamian za działanie lub zaniechanie, które zostało lub ma zostać popełnione przez pracownika lub agenta z naruszeniem jego obowiązków jako pracownika lub agenta. Obejmuje to zatajenie przysługi przed pracodawcą lub zleceniodawcą z naruszeniem standardów dobrej wiary.

Firmy mogą być pociągnięte do odpowiedzialności za działania pracowników i stron trzecich w ich imieniu.

Otrzymywanie lub proszenie o łapówki (znane również jako „pasywne” łapówkarstwo) jest również zabronione przez prawo holenderskie:

Urzędnicy, którzy otrzymują łapówki, naruszają prawo, jeśli mieli faktyczną lub domniemaną wiedzę, że przysługa została udzielona w złym zamiarze.

Sędziowie, którzy przyjmują prezenty, obietnice, gwarancje lub usługi, które należy uznać za mające wpływ na wynik sprawy, mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

Osoby niebędące urzędnikami, które przyjmują prezenty, ponoszą odpowiedzialność karną, jeśli w ten sposób naruszają szczególnie obowiązek staranności wynikający z ich statusu zawodowego.

Holenderskie przepisy dotyczące łapówkarstwa mają zastosowanie w przypadku następujących osób:

- Każda osoba fizyczna lub osoba prawna (zarejestrowana na mocy prawa holenderskiego lub innego), która angażuje się w akt przekupstwa na terytorium Holandii lub na pokładzie holenderskiego statku lub samolotu.
- Wszyscy obywatele Holandii i osoby prawne (tj. spółki zarejestrowane na mocy prawa holenderskiego), którzy angażują się w akty przekupstwa za granicą, pod warunkiem, że przekupstwo jest również karalne w obcym kraju, w którym zostało popełnione.
- Każdy, kto przekupuje holenderskiego funkcjonariusza publicznego za granicą, pod warunkiem, że przekupstwo jest również karalne w obcym kraju, w którym zostało popełnione.

Akty przekupstwa, które są częściowo popełnione poza terytorium Holandii (np. jeśli holenderski urzędnik publiczny przyjmuje w Holandii łapówkę, przesłaną mu przez osobę z innego kraju).

Za złamanie prawa grozi kara grzywny oraz pozbawienia wolności

Nowa Zelandia: Ustawa o przestępstwach z roku 1961 i Ustawa o tajnych komisjach z roku 1910

Nowa Zelandia zakazuje przekupywania urzędników sądowych, ministrów Korony, członków parlamentu, funkcjonariuszy organów ścigania lub urzędników, jak również przyjmowania łapówki przez takie osoby.

Ponadto zakazuje przekupywania zagranicznych urzędników, jeśli przestępstwo ma miejsce w Nowej Zelandii, osoba wręczająca łapówkę jest obywatelem Nowej Zelandii lub zwykłym mieszkańcem, albo spółka jest założona wyłącznie na mocy prawa nowozelandzkiego. Zakazuje również łapówkarstwa w sektorze prywatnym.

Nowa Zelandia będzie stosować swoje prawo niezależnie od tego, czy zachowanie lub wynik zachowania stanowiącego przestępstwo ma miejsce w Nowej Zelandii.

Za naruszenie prawa grozi kara pozbawienia wolności, grzywny oraz przepadek mienia.

Nigeria: Kodeks karny, ustawa o praktykach korupcyjnych i innych przestępstwach powiązanych

Kodeks karny Nigerii uznaje za przestępstwo korupcję i nadużywanie urzędu, a Ustawa o praktykach korupcyjnych i innych powiązanych przestępstwach kryminalizuje łapówkarstwo aktywne i pasywne, jak również próby korupcji. Kary dotyczą zarówno osób fizycznych, jak i firm i obejmują grzywny oraz karę pozbawienia wolności.

Norwegia: Norweski kodeks karny

Norweski kodeks karny uznaje za przestępstwo łapówkarstwo czynne i bierne oraz naruszenie zaufania. Dotyczy norweskich urzędników, firm, obywateli oraz zagranicznych firm i obywateli w Norwegii, niezależnie od tego, czy wykroczenie zostało popełnione w kraju, czy za granicą. Firma może zostać pociągnięta do odpowiedzialności karnej za przestępstwo korupcyjne popełnione przez osoby działające w jej imieniu. Łapówkarstwo pośrednie przez pośredników jest również naruszeniem prawa. Naruszenie przepisów jest karane grzywną lub pozbawieniem wolności.

Polska: Polski kodeks karny

Polski kodeks karny zakazuje przekupstwa funkcjonariuszy publicznych, a także łapówkarstwa handlowego. Zabrania on wręczania lub oferowania łapówki, lub czegokolwiek wartościowego, lub jakiegokolwiek korzyści osobistej, jak również przyjmowania łapówki.

Prawo polskie ma zastosowanie do każdej osoby, niezależnie od obywatelstwa, która prowadzi działalność podczas pobytu w Polsce lub której działania skutkują w Polsce. Ustawa dotyczy również obywateli polskich prowadzących działalność za granicą, którzy naruszają to prawo i ma zastosowanie do każdej osoby prowadzącej działalność za granicą, jeżeli łapówkarstwo jest sprzeczne z istotnymi interesami Polski, jest przekupstwem polskiego obywatela/podmiotu prawnego/institucji państwowej lub jeżeli korzyść jest uzyskiwana w Polsce. Przedsiębiorstwa mogą podlegać wtórnej odpowiedzialności karnej za przestępstwa popełnione przez osoby związane z przedsiębiorstwem (pracowników i osoby nie będące pracownikami działającymi w imieniu przedsiębiorstwa). Kary za naruszenie prawa obejmują grzywny, wykluczenie z rynku, przepadek majątku.

Korea Południowa: Ustawa o łapówkarstwie zagranicznym

W Korei zabronione są działania polegające na wręczaniu, oferowaniu lub obiecywaniu łapówki zagranicznemu urzędnikowi publicznemu w celu uzyskania niewłaściwej korzyści w związku z międzynarodowymi transakcjami handlowymi. Zarówno osoba oferująca, jak i przyjmująca łapówkę mogą ponieść odpowiedzialność karną. Ustawa ma zastosowanie do przestępstw popełnionych przez obywateli koreańskich (niezależnie od miejsca popełnienia przestępstwa) i/lub przestępstw popełnionych w Korei (niezależnie od narodowości osoby, która je

popelnia). Firma może zostać pociągnięta do odpowiedzialności za działania swoich pośredników lub stron trzecich, jeśli nie dołożyła należytej staranności i nadzoru, aby zapobiec naruszeniu.

Hiszpania: Hiszpański kodeks karny

Hiszpański kodeks karny zabrania każdej osobie prywatnej oferowania lub wręczenia łapówki jakiegokolwiek rodzaju jakimkolwiek organowi lub urzędnikowi publicznemu, w tym hiszpańskim urzędnikom i urzędnikom zagranicznym, a także urzędnikom UE i publicznym organizacji międzynarodowych. Prawo hiszpańskie uznaje za organ lub urzędnika publicznego każdego, kto zajmuje stanowisko w ramach pełnienia funkcji publicznej, np. ławników, arbitrów, mediatorów, ekspertów, powołanych przez sąd kontrolerów lub menedżerów oraz syndyków masy upadłościowej. Prawo zabrania zarówno wręczenia, jak i przyjmowania/żądania łapówki.

Hiszpańskie prawo zabrania również łapówkarstwa handlowego, które ma miejsce wtedy, gdy jakakolwiek osoba oferuje, obiecuje lub przyznaje nieuzasadnioną korzyść lub korzyści jakiegokolwiek rodzaju kierownikowi, dyrektorowi, pracownikowi lub współpracownikowi firmy w celu uzyskania nienależnych korzyści przy zakupie towarów, usług lub w jakichkolwiek relacjach handlowych.

Ustawa ma zastosowanie do każdej osoby fizycznej, obywatela Hiszpanii lub innej, działającej na terytorium Hiszpanii, każdej hiszpańskiej lub zagranicznej firmy działającej w Hiszpanii, władz publicznych, urzędników i osób pełniących funkcje publiczne w Hiszpanii, każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa zagranicznego, Unii Europejskiej lub jakiegokolwiek publicznej organizacji międzynarodowej. Prawo to ma również zastosowanie do hiszpańskich firm i hiszpańskich osób fizycznych działających za granicą, pod warunkiem, że przestępstwo przekupstwa (i) jest karalne w kraju, w którym zostało popełnione – chyba że traktaty międzynarodowe stanowią inaczej – oraz (ii) nie zostało osądzone w tym kraju – tj. uznane za błędne, nie zostało ulaskawione, osoba została skazana lub została skazana, ale wyrok nie został w pełni odbyty, w którym to przypadku kara uzyskana w Hiszpanii zostanie zmniejszona o ilość częściowo odbytego zagranicznego wyroku skazującego.

Naruszenie prawa w zakresie przekupstwa z udziałem funkcjonariusza publicznego podlega karze grzywny, pozbawienia wolności, wykluczenia z rynku oraz przypadkowi świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Szwecja: Szwedzki kodeks karny

Szwedzkie prawo uznaje za przestępstwo większość form korupcji publicznej i prywatnej, w tym naruszenie zaufania i łapówkarstwo. Prawo zabrania każdemu, kto jest zatrudniony lub pełni funkcję, wręczenia lub przyjmowania łapówki; nie ma więc rozróżnienia na łapówkarstwo publiczne i komercyjne. Firma może zostać pociągnięta do odpowiedzialności za łapówkarstwo, jeśli nie zrobiła tego, czego można racjonalnie oczekiwać, aby temu zapobiec, lub jeśli łapówkarstwo zostało popełnione przez osobę na kierowniczym stanowisku w firmie. Za złamanie prawa grozi kara grzywny proporcjonalna do dochodów danej osoby, a także kara pozbawienia wolności.

Szwajcaria: Szwajcarski kodeks karny i Ustawa o nieuczciwej konkurencji

Szwajcarski kodeks karny uznaje za przestępstwo łapówkarstwo czynne i bierne oraz przekupstwo zagranicznych funkcjonariuszy publicznych. Ustawa o nieuczciwej konkurencji uznaje za przestępstwo łapówkarstwo komercyjne. Zarówno łapówkarstwo publiczne, jak i komercyjne zagrożone jest karą pozbawienia wolności w przypadku osób fizycznych. Spółka może być również pociągnięta do odpowiedzialności karnej za akty korupcji popełnione przez osoby pracujące w imieniu spółki, jeżeli spółka nie podjęła wszystkich wymaganych i rozsądnych środków ostrożności organizacyjnych wymaganych do zapobieżenia aktowi korupcji.

Zjednoczone Królestwo: Brytyjska ustawa o zwalczaniu łapownictwa

UKBA uznaje za przestępstwo przekupienie lub bycie przekupionym, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym. UKBA uznaje również za przestępstwo zaniechanie przez spółkę zapobiegania łapówkarstwu, jeśli osoby związane ze spółką przekupują inne osoby z zamiarem uzyskania lub utrzymania biznesu dla spółki lub uzyskania lub utrzymania korzyści w biznesie dla spółki.

UKBA obejmuje szczególne przestępstwo przekupstwa zagranicznego funkcjonariusza publicznego („FPO”), które wymaga zamiaru (1) wywarcia wpływu na Policjanta w jego charakterze oraz (2) uzyskania lub utrzymania działalności gospodarczej lub korzyści w prowadzeniu działalności gospodarczej. FPO to każda osoba, która zajmuje stanowisko ustawodawcze, administracyjne lub sądowe, lub sprawuje funkcję publiczną na jakimkolwiek terytorium poza Zjednoczonym Królestwem, lub jest urzędnikiem lub przedstawicielem międzynarodowej organizacji publicznej.

UKBA obejmuje również szczególne przestępstwo polegające na niezapobieganiu przekupstwu przez „Osoby powiązane” z daną firmą. Osoby powiązane to osoby lub firmy świadczące usługi dla lub w imieniu GPI, takie jak pracownicy, agenci, filie, partnerzy joint venture itp. Nawet jeśli GPI nie jest świadoma przekupstwa przez Osobę powiązaną, może ponieść odpowiedzialność za jej zachowanie, chyba że udowodni, że posiada „odpowiednie procedury” zapobiegające łapówkarstwu.

Kary za naruszenie prawa obejmują pozbawienie wolności, nieograniczone grzywny, konfiskatę dochodów z przestępstwa, dyskwalifikację dyrektorów na okres do 15 lat oraz wykluczenie z procesów zamówień publicznych.

Stany Zjednoczone: Ustawa o zagranicznych praktykach korupcyjnych (FCPA)

FCPA zabrania przekupywania zagranicznych urzędników państwowych i wymaga od spółek notowanych na giełdzie, takich jak GPI, prowadzenia dokładnych ksiąg i rejestrów oraz ustanowienia wystarczających wewnętrznych kontroli księgowych.

FCPA ma zastosowanie do spółek amerykańskich, większości spółek zależnych od spółek amerykańskich niebędących spółkami amerykańskimi, spółek zagranicznych notowanych (lub z długiem w obrocie publicznym) na amerykańskiej giełdzie papierów wartościowych, obywateli i rezydentów USA, stron trzecich i pracowników dowolnej narodowości prowadzących działalność na rzecz spółki amerykańskiej oraz stron trzecich i pracowników dowolnej narodowości, którzy dopuszczają się naruszenia w USA (w tym przy użyciu amerykańskiej poczty lub drogą elektroniczną).

Naruszenia przepisów antyłapówkarskich FCPA mogą skutkować wielomilionową grzywną za każde naruszenie, a osoby fizyczne mogą zostać skazane na karę do pięciu lat pozbawienia wolności. Naruszenia przepisów FCPA dotyczących rachunkowości mogą skutkować karami do dwudziestu lat więzienia (w przypadku osób fizycznych) oraz wielomilionowymi grzywnami w przypadku osób fizycznych i korporacji.